

Výslovnost zdvojených souhlásek

Dvě stejné souhlásky se mohou vyslovovat:

a) zdvojeně

- tam, kde by mohlo dojít k závažným změnám smyslu, např. *podaný* – *poddaný*, *raci* – *racci*;
- ve tvarech podstatných a přídavných jmen: *pecce* (*pecka*), *cvrččí*;
- na švu složených slov: *dvojjazyčný*, *půllitr*;
- v tvaru rozkazovacího způsobu před koncovkou *-me*: *oznamme*;
- v profesionálních projevech také na švu předpon (*před-*, *od-*, *nad-*, *pod-*, *roz-*, *bez-*) a slovotvorného základu: *poddůstojník*, *rozzářil*.

b) nezdvoujeně

- na švu slovotvorného základu a přípony: *kamenný* – [kamení], *babiččin* – [babičin], *vyšší* – [viší].

Zjednodušování souhláskových skupin

a) zjednodušeně lze vyslovovat spojení *ts* a *tš* (obvykle na švu slovního základu a přípony): *dětský* – [d'eckí] i [d'etskí], *větší* – [vječí] i [větší];

b) souhlásku lze vypustit u slov: *dcera* – [cera], *srdce* – [srce], *ctnost* – [cnost], *přijď* – [přit];

c) dvojí výslovnost mají slova: *džber* – [džber] i [žber], *džbán* – [džbán] i [žbán];

d) zjednodušují se skupiny tří souhlásek v množném čísle přídavných jmen: *lašští* – [laští], *kroměřížští* – [kroměříšští]; *děťští* – [d'ečťí] a *dětský* – [d'eckí].

e) ve tvarech pomocného slovesa *být* (*jsem*, *jsi*, *jste*, *jsme*, *jsou*) se připouští zjednodušená výslovnost bez *j*: [volal sem]; *j* se však zachovává v tvarech záporných a tam, kde plní funkci plnovýznamového slovesa: [čert'i jsou].